

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de exaltatione humilium in euangelio. ca. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

periculum euasit. Superbi ergo prouocant iram dei, hu-
miles autem prouocatam placant. Amos pastor, quia
miris mansuetique ingenij fuerat, spiritu sancto reple-
tus, prædixit Samariæ mala futura, & prophetis meru-
it annumerari. At etiam propheta dignitate prædi-
tus non insolescit, sed magis humiliatur. Non sum pro-
pheta, inquit, nec prophetae filius, sed armentarius vel
licans sycomoros, & dominus misit me prophetare ad
Israel. Dum exaggerat domini beneficium, suæ condi-
tionis confitetur obscuritatem, de armentario factus, p-
pheta: si dissimulasset, & ingratus quidem haberetur,
& humilis parum. Quid multa? sic habe, neminem in v-
tutibus profecisse, neminem sanctum vel deo charum
fuisse, cui defuit virtus humilitatis. Fundamentum cu-
stosq; virtutum, & de terra ad cælum ascendendi via,
est humilitas. Per hanc omnes prorsus ingressi sunt q-
nunc in supernis sedibus habitant, facti domestici dei
ciuesq; sanctorum.

Amos.

Amos. 7

De exaltatione humilium in euan-
gelio. Caput. xxiij

N Et tamen nouorum exempla omnino præterisse
videar, Iohannis Baptistæ, Petriq; & Pauli apo-
stolorum humilitatem in medium proponam
De his enim disertius expressum in scripturis compe-
rio. Iohannes interrogatus q's esset, negauit se esse Chri-
stum, malens vitate submitti, q̄ efferi mendacio, & ne-
q; Eliam, neq; prophetam se esse asseruit dum humilia-
tur. Proinde Christi testimonio extollitur, quod vide-
licet in spiritu Eliæ venisset, q̄ plus q̄ propheta esset, q̄
deniq; inter natos mulierum nemo illo maior surrexif-
set. Ille tamen modis omnibus deñcere se & humiliare
non destitit, cum de Chro diceret: Ipse est qui post me
venit, qui ante me factus est, cuius ego non sum dignus
vt solua corrigiã calciamenti. Petrus piscator erat, &
in Christu credens indignu se eius consortio iudicauit
Exi a me (inqt) dne, qa ego ho peccator sum. Ob hoc ad
apostolatũ vocari meruit, vt q̄ retibus pisces capiebat,
p̄dicatiõe v̄itatis homines caperet. Solus nõ sinebat si-

Iohannes
Baptista.

Iohan. 1.

Petrus
Lucæ 5

Iohan. 13

bi a domino lauari pedes. Postquam autem se cum illo partem non habiturum nisi lauaretur intellexit, non solum inquit pedes, sed & manus & caput. Prima vox humilitatis fuit, secunda charitatis. A quo nolebat lauari ab eo separari pertinuit. Porro quoniam & humiliabatur plurimum, & vehementius quam ceteri diligebatur, dedit ei dominus claves regni, & principem constituit Apostolorum. Paulus de vase iræ vas factus est electionis, quantum antea furore aduersus Christum intumuerat, tantum deinde propter Christum humilitate se detecit. Ego (inquit) sum minimus apostolorum, qui non sum dignus vocari apostolus, quoniam persecutus sum ecclesiam dei. Gratia autem dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit, sed abundantius illis omnibus laborauit. Ac ne laboris laudē sibi tribuere videretur, subdit: Non ego autem, sed gratia dei mecum. Alibi etiam omnium infimum se fatetur, dicēs: Mihi enim omnium sanctorum minimo data est gratia hæc, in gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi. Dum Lystris cū Barnaba prædicationis officio fungerentur, dii crediti, diutnum sibi exhiberi honorē vsque adeo respuerūt, vt scissis vestibus mortales se esse clamarent, & ob hoc quidem missos, vt falsorum deorum cultoribus veri dei notitiam insinuent, salutique eorū qui credituri sunt consulant. Et hi sane de quibus locuti sumus, ceterique eiusdem ordinis homines, si nosse vis ad quantam gloriam in cælo exaltati sint, considera qualem dum in terra viuerent, gratiam acceperint. Cæcos illuminare, leprosos mundare, mortuos viuificare nulla possunt medicamenta, isti potuerunt. Si magna gratia hæc, haud dubium quin etiā magna, quæ gratiā secuta est, merces fuerit. Quanto igitur humiliores deo seruiendo erimus, tanto gloriam celsiorem consequemur. Cæterum cum multos hoc loco breuitatis causa preterierim, quorum exemplis vt i magnifice poteram Mariā tamen dei matrem, eiusque filium saluatorem nostrum silentio prætermittere nullo modo possum. Hæc fabrico desponsata fuerat, in turba pauperum incognita la

Mat. 16

Paulus

1. Cor. 35.

Ephesi. 3.

Act. 14

Maria mater dei.

tebat, in tantum autem humilitate placuit, ut a deo electa sit, quæ dei filium generaret. Vnde ipsa gloriatur, dicens, Magnificat anima mea dominum, & exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius. Quid enim maius virgini conferri potuit, quam ut creatorem suum pariat, quam ut domini sui mater sit, & hoc quidem non violata virginitate, sed sanctificata, ut purius niteat in secunda, quam nitebat in sterili.

De humilitate Christi. Ca. xxiiij.

DEI vero filius factus est hominis filius. Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Quid deinde & vidimus, inquit, gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a patre: plenam gratiæ & veritatis. Qui eius gloriæ consors esse desideras, eius humilitatis prius te socium ac participem exhibeas oportet. Non est discipulus supra magistrum, neque servus domino suo maior, ut exaltari velit sicut dominus, & humiliari nolit sicut servus. Hunc autem omnium autorem, omnium salvandorum doctorem ac redemptorem. Paulus Philippensibus in exemplum proponens, ait: Hoc sentite in vobis, quod & in Christo Iesu, qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem deo sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus ut homo humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Audisti humilitatem, attende gloriam, Propter quod (inquit) & deus exaltauit illum, & donavit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nomine Iesu omne genu flectatur, caelestium terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia dominus Iesus Christus in gloria est dei patris. Neque humilius divinitas inclinare se potuit, quam ut hominem assumeret seque hominum potestati submitteret, ad flagella & mortem, per ludibria sustinendam; neque sublimius attolli

Phi, 26